

[Svend Nielsen.]

giving. Vel ved jeg, at der er aabnet Muligheder for, at de Kvinder, det er gaaet haardt ud over, de mest medtagne nerve-mæssig set, kan faa Adgang til Rekreationsophold. Men der er ingen Tvivl om, at for adskillige af disse Kvinder vil det komme til at dreje sig om en længere Periode, for at man kan sige, at de fuldt og helt har generhvervet deres Helbred.

Man kan maaske, naar dette Spørgsmaal fremdrages her paa Rigsdagen, henvise til, at der i det forelagte Lovforslags Afsnit 3 gives Forsørgere, der har været indesparret, en vis Erstatning for Lidelse og Tort i Forbindelse med Frihedsberøvelsen, hvorved Midler stilles til Raadighed eventuelt til Rekreation el. lign., saaledes at ogsaa Hustruer for nogles Vedkommende herigen-nem skulde kunne faa Raad til den nødven-dige Hvile. Men naar man holder sig for Øje, at det faktisk i mange Tilfælde baade er Mand og Hustru, der trænger til rolige Leve-vilkaar i nogen Tid uden hver Dag at skulle plaget med økonomiske Sorger, er den Godtgørelse, der er fastsat i 3die Afsnit, saare beskeden, og det skulde glæde mig, om man under Udvalgsbehandlingen og under Hen-syntagen til, at der ogsaa er Tale om at komme nogle af disse Hustruer til Undsæt-ning, kunde enes om at foretage en vis For-højelse af de Satser, der er bestemt i Forslagets Afsnit 3 vedrørende Erstatning for Lidelse og Tort i Forbindelse med Frihedsberøvelsen.

Under de Diskussioner, der har været ført forud for dette Lovforslags Tilbliven, har de Kommunisters Stilling, der blev arre-steret den 22. Juni 1941, ogsaa været de-batteret. Det har været fremhævet, at disse Folk burde have en Særstilling paa Grund af Omstændighederne ved deres Arresta-tion, der, som bekendt, blev foretaget af de danske Myndigheder i Strid med Landets Grundlov. Vi Kommuniste har imidlertid ikke ønsket at faa nogen Særstilling i For-bindelse med denne Lovgivning, men vi har ønsket at blive stillet paa lige Fod med alle andre, der har ydet en Indsats i Fri-hedskampen. Det betyder naturligvis ikke, at vi har ændret vor Opfattelse af det, der skete dengang. Vi betragter det fortsat som et Lovbrud, som et Overgreb. Den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Med-lem Hr. Holger Larsen (Odense A.), bemær-kede i sit Indlæg til denne Diskussion, at hverken Regering, Rigsdag eller anden lov-lig dansk Myndighed paa daværende Tids-punkt ønskede denne Internering, men man foretog den for at sikre, at de Borgere,

der her var Tale om, kunde forblive paa dansk Grund under dansk Beskyttelse. Det var jo i den Periode, hvor man sagde: Gør vi det ikke, saa gør de andre det, og det er bedre, at vi gør det, det er bedre, at vi internerer og arresterer disse Menne-sker. Hvordan havde der set ud i Verden i Dag, om dette Synspunkt var blevet an-lagt i alle de Lande, blandt alle de Kræfter, der skulde sammensvejses for at slaa Na-zismen, for at Friheden kunde vindes? Det havde formentlig set saadan ud, at ikke Demokrati og Fremskridt havde sejret, men de andre Kræfter. Forholdet var jo det, at det, man kaldte en Beskyttelse, var en mærkelig Form for Beskyttelse, for i hele denne Periode var man fra de danske Myndigheders Side meget opmærksom paa at udnytte enhver Mulighed for at kunne arrestere de Folk, der faldt ind under In-terneringslovens Bestemmelser.

Jeg føler Trang til at stille det Spørgs-maal til alle, der hævder den Anskuelse, at der her kun var Tale om en Beskyttelses-foranstaltning, hvorfor man dog ikke paa Tærskelen til disse Arrestationer blot saa meget som tog en Telefon og meddelte en eller to inden for de Kredse, hvor Interneringen skulde finde Sted, og hvor man vidste den skulde finde Sted, at man under Tryk fra tysk Side saa sig nødsaget til at gennem-føre denne Foranstaltning. Jeg føler lige-ledes Trang til at spørge, hvorfor det var nødvendigt, at de danske Myndigheder gjorde en saa omfattende Indsats for at op-spore de eftersøgte. Jeg er vidende om, at Hundreder af Hustruer ofte blev banket op to Gange om Ugen midt om Natten, naar danske Myndigheder kom for at se, om den eftersøgte Forsøger fandtes i Hjemmet hos Konen og sine Børn. Jeg nævner kun dette Par Eksempler; der kunde trækkes mange andre frem til Belysning af, at man efter min Opfattelse viste en unødigt stor Aktivitet for at faa saa mange som muligt ind under disse skjærmende „Beskyttelses-vilkaar“.

Mit Partis Stilling til den her forelig-gende Lovgivning har været, at der maa lægges mest mulig Vægt paa at sikre Frem-tiden for de Hjem, der har mistet Forsør-geren, og for de Folk, som i Frihedskampen har paadraget sig Invaliditet, og det fore-kommer mig, at Lovforslagets Afsnit 1 af den højtærede Minister for særlige Anliggender er udarbejdet med saa stor Hensynsfuldhed over for denne Del af Nazismens Ofre, at dette Hovedsynspunkt er respekteret. Der er aabnet Mulighed for, at saa godt som alle,